

JAKÝ JE STYL VAŠEHO LEADERSHIPU?

Každý lídr má svůj vlastní jedinečný přístup k vedení a jistě vlastní koncepci toho, co styl vedení je. Deset lídrů z NFL, AFL, NBA, divadelního prostředí, byznysu a českého sportu nám dává nahlédnout do filozofie stylu vedení.

TEXT: MICHAL JEŽDÍK

MATTHEW SPARKS
hlavní trenér a taneční
dramaturg Cirque de Soleil

„Existuje filozofie, která se mi líbí, a to je zahradník versus seržant mentalita. Rád bych sám sebe vnímal jako zahradníka. Příležitostně se přistihnu, že se „převtělím“ v seržanta, a když se tak stane, přezkouším se a vrátím se zpět k zahradníkovi. Co tím myslím, je, že chci vytvořit prostředí, ve kterém moji sportovci a umělci mohou růst. Pro mě je splněním cíle okamžik, když mě umělci překonají. Pak jsem opravdu hrdý, to mě opravdu naplňuje pýchou.“

DAVE WOHL
basketbal, generální manažer
LA Clippers v NBA

„Myslím, že nejdůležitější věcí na vedení lidí je snažit se vytvořit kulturu, kterou každý bez problémů přijme a ztotožní se s ní. Když to uděláte, máte napůl vyhráno, protože teď budou vědět, jak budete postupovat, jak budou probíhat rozhodovací procesy, co hodnotíte jako kulturu, jaké standardy nastavíte, jak budeme rozhodovat. Myslím, že součástí vedení je rovněž zaujmout každého tak, aby se všichni cítili ocenění, a jakmile se vám to podaří, můžete se věnovat další částem vaší práce a vedení.“

DAN QUINN

americký fotbal, hlavní trenér Atlanta Falcons v NFL

„Rád bych řekl, že jsem lídr vojáků, a chci mít jistotu, že dostávám podněty od hráčů

i od trenérů. Když přijde čas udělat rozhodnutí, udělám ho. Jakmile se rozhodujeme, rozhodujeme se společně. Pro tým je to nejlepší. Ale rád bych zmínil, že jsem lídr, který na začátku spolupracuje, a když přijde čas na rozhodnutí a získáme všechny potřebné informace, pak se do toho pustíme.“

ALASTAIR CLARKSON

australský fotbal, hlavní trenér Hawthorn FC

„Na začátku to bylo zcela autokratické, protože jsme potřebovali nastavit normy, které naši hráči,

realizační tým a personál ještě neznali. Každý z nás jsme přišli z jiné organizace. Na začátku této cesty to bylo mnohem více o spolupráci. Teď jsme ve fázi, kdy více deleguji mnoho zodpovědností a jsem více jako ředitel v tom smyslu, že sedíte výš jako helikoptéra a vznášíte se a pouze se díváte, pozorujete, posloucháte a podporujete.“

THOMAS DIMITROFF

americký fotbal, generální manažer Atlanta Falcons v NFL

„Můj styl vedení je velmi komunikativní, velmi spolupracující, je to těžké, ale má to své opodstatnění. Přesto je součástí mého přístupu empatie, což je, myslím, oceňováno v celé organizaci. Opět je to o tom být realistický, být upřímný, ale vždy porozumět jednotlivcům, s nimiž jednáte.“

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

JIŘÍ WELSCH

basketbal, BK JIP Pardubice, bývalý reprezentant a hráč NBA

„Především se považuji za lídra, který vede příkladem.“

Pokud jsem soustředěný a odhodlaný, pokud trénuji a hraji tvrdě, pak pro mé mladší spoluhráče neexistuje žádný důvod, aby se nechovali stejně. V posledních letech jsem se rovněž naučil vystupovat a říkat věci nahlas. Preferuji si s lidmi povídat jeden na jednoho, v soukromí, ale nemám problém mluvit před celým týmem, pokud je to nutné. Obvykle se snažím být ve svých vyjádřeních pozitivní, ačkoliv se nebojím také kritizovat.“

ACHIM ITTNER

ředitel obchodního rozvoje SAP Sports One

„Důvěra – uskutečňování plánu a neustálé překonávání očekávání. K dosažení cíle vede málokdy JEDINÁ cesta, osvědčené postupy nabízejí směr, ale nakonec stejně musíte najít svoji vlastní cestu k dosažení cílů. Zůstaňte autentičtí a nadšení, pak budete úspěšní.“

ní cestu k dosažení cílů. Zůstaňte autentičtí a nadšení, pak budete úspěšní.“

OMAR KOLEILAT

CEO Crestyl Group

„Rád bych se domníval, že těchto pět vět to vystihuje nejlépe: Vést příkladem. Být jasný a spravedlivý. Dát pravomoci a odpovědnost. Motivovat a být

nápomocný. Penalizovat jen v krajním případě. Nejvíce záleží na úsilí a závazku.“

KAROLÍNA KRÍŽENECKÁ

pozemní hokej, trenérka žen Slavie Praha, vedoucí oddělení komunikace HOCHTIEF CZ

„V tréninku dospělých jsem přirozeně demokratická. Ráda sdílím svoje rozhodnutí

s týmem, kterému důvěřuji, a je pro mě důležité, aby hráčky byly spokojené. Jsou ale situace, kdy moje někdy až přílišná benevolentnost přestává vést k požadované efektivitě. Pak přecházím přechodně k direktivnímu stylu, kterým rozdmýchám orientaci na požadovaný cíl. V ženském sportu je takovým typickým okamžikem, když se tým takzvaně rozkecá.“